

مقایسه تعیین مقدار TNF- α به دو روش Immunoassay و bioassay در پلاکتهای متراکم

دکتر مژگان شایگان* (استادیار)، دکتر علی اکبر پورفتح الله** (دانشیار)، مهرناز نمیری (کارشناس ارشد)***، دکتر غلامرضا بابائی (دانشیار)****

* مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران، بخش ایمونولوژی

** دانشگاه تربیت مدرس، بخش همتوپولوژی و سازمان انتقال خون ایران

*** کارشناس ارشد ایمونولوژی - دانشگاه تربیت مدرس - دانشکده پزشکی

**** آمار حیاتی و اپیدمیولوژی، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی

چکیده

مقدمه: عامل نکروز دهنده تومور (TNF- α) یک واسطه التهابی مهم در پاسخ‌های التهابی است و در بروز واکنش‌های غیر همولیتیک تب زا (Febrile Non-Hemolytic Transfusion Reactions = FNHTRs) پس از تزریق پلاکتهای متراکم نقش ایفا می‌کند. تصویر می‌شود لکوسیت‌های باقیمانده منبع این سایتوکائین هستند لذا غیرفعال کردن یا کاهش تعداد آنها در کاهش این سایتوکائین مؤثر می‌باشد. با توجه به اختلاف روش‌های متعدد اندازه گیری TNF- α ، هدف این مطالعه مقایسه تعیین TNF- α در مایع روئی پلاکتهای متراکم (Platelet Concentrates = PCs) به دو روش Immunoassay (سنجه ایمنی) و Bioassay (سنجه زیستی) می‌باشد.

مواد و روش‌ها: غلظت TNF- α با دو روش ELISA (سنجه ایمنی) و تجزیه سلولی (Cell Lysis) رده L929 (سنجه زیستی) در مایع روئی پلاکتهای متراکم تهیه شده بروش پلاسمای غنی از پلاکت (Platelet Rich Plasma = PRP) از اهداف ندیده منفرد اندازه گیری شد. پلاکتهای متراکم در ۴ گروه تقسیم شدند:

۱- پلاکتهای متراکم صاف نشده (un filtered) و اشعه ندیده (n= ۱۳)

۲- پلاکتهای متراکم صاف نشده و اشعه دیده یا γ -irradiated (n= ۱۶)

۳- پلاکتهای متراکم صاف شده و اشعه ندیده (n= ۱۴)

۴- پلاکتهای متراکم صاف شده و اشعه دیده (n= ۱۱)

یافته‌ها: مقدار TNF- α اندازه گیری شده (بروش ELISA) در نمونه‌های صاف نشده و اشعه ندیده طی دوره نگهداری افزایش می‌یابد، اما در مورد نمونه‌های تحت تابش اشعه گاما و صاف شده صادق نمی‌باشد. در مقایسه با نمونه‌های صاف نشده، تابش اشعه و عبور از صافی (filtration) قبل از دوره نگهداری، از افزایش TNF- α در روز سوم جلوگیری می‌کند. ارتباطی بین اندازه گیری غلظت TNF- α به دو روش ELISA و سنجه زیستی وجود ندارد.

نتیجه گیری و توصیه‌ها: قبل از گزارش شده است که در صورت اندازه گیری TNF- α در مایعات بیولوژیک بوسیله سنجه ایمنی و سنجه زیستی نتایج کمی مختلفی حاصل می‌شود. تصویر می‌شود این اختلاف به حضور اشکال آنتی ژنیک مختلف (نظیرشکل مونومر یا مجموعه TNF- α با پذیرنده‌های محلول) مربوط می‌باشد که بوسیله سنجه زیستی غیرقابل تشخیص هستند.

شرایط تابش اشعه و یا کاهش لکوسیت قرار گرفته‌اند، با یکدیگر مقایسه شدند.

مقدمه

TNF- α یا کاشکسین واسطه التهابی است که در فاز ایمنی اکتسابی و اختصاصی نقش مهمی را ایفا می‌کند (۱). منابع عمده مولد این سایتوکائین التهابی لنفوسيتهاي B و T ، سلولهاي رده مونوسيت - ماکروفائز ، دندريتیک سلها ، ماست سلها و سلولهاي کشنده طبیعی (NKC) هستند. عملکرد عمده آن خاصیت سمیت سلولی (Cytotoxicity) تومور ، کاهش وزن (Cachexia) ، القا ترشح سایتوکائینها ، القا سطح سلولهاي اندوتیال ، فعالسازی ماکروفائزها و خاصیت ضد ویروسی می‌باشد (۲). فعالیت بیولوژیک کلاسیک TNF- α القا تجزیه یا تخریب سلولهاي هدف است. روش‌های مختلفی برای اندازه گیری TNF- α وجود دارد که از نظر حساسیت و اختصاصیت با هم تفاوت دارند ، این روش‌ها شامل Bioassay (سنجه ایمنی) و (سنجه زیستی) Immunoassay هستند. اندازه گیری TNF- α با روش‌های ELISA و RIA از نوع سنجش‌های ایمنی می‌باشد. برای سنجش زیستی ، از رده سلولی فیروسارکومای موش (L929) که نسبت به TNF- α حساس است استفاده می‌شود. برای اندازه گیری مقدار انک TNF- α در مایعات بیولوژیک از رده‌های سلولی بسیار حساستر WEHI164 استفاده می‌شود. نتایج حاصله از اندازه گیری TNF- α در مایعات بیولوژیک به دوروش سنجش ایمنی و سنجش زیستی متفاوت می‌باشد (۳). لذا در این مطالعه دو روش فوق جهت بررسی غلظت TNF- α در پلاسمای فوقانی بدست آمده از پلاکتهاي متراكم (در روزهای صفر و سوم نگهداری) تهیه شده به روش PRP^۱ یا پلاسمای غنی از پلاکت که برخی از واحدهای مذکور تحت

مواد و روش‌ها

- تعداد ۵۴ واحد پلاکت متراكم بروش PRP (۴) از خون کامل تهیه شده و بصورت تصادفي به ۴ گروه تقسیم گردیدند:
- ۱ - پلاکتهاي متراكم صاف نشده (unfiltered) و اشعه نديده (non-irradiated) (تعداد ۱۳ واحد)
- ۲ - پلاکتهاي متراكم صاف نشده و اشعه دиде (۷-)
- ۳ - پلاکتهاي متراكم صاف شده و اشعه نديده (تعداد ۱۶ واحد)
- ۴ - پلاکتهاي متراكم صاف شده و اشعه دиде (تعداد ۱۱ واحد)

پلاکتهاي متراكم اشعه دиде تحت تابش GY(rad)

- ۳۰۰۰ اشعه گاما قرار گرفتند.

جهت تهیه پلاکتهاي متراكم کم لکوسیت از کيسه صافی دار حاوي صافی (filter) کاهش دهنده لکوسیتی (Purecell-PL) محصول شرکت Pall (ایتالیا) استفاده شده است که این صافیها از جنس پلی استر و دارای بار منفی می‌باشند. جهت صاف کردن (filtration) ابتدا پلاکتهاي متراكم بروش PRP تهیه و سپس در زیر هود منفذ ورودی و خروجی کيسه حاوي پلاکتهاي متراكم و کيسه صافی دار بيكديگر متصل و سپس با آویزان کردن بر اثر جاذبه عمل صاف کردن تسهيل می‌شود. تحت شرایط استريل از پلاسمای روئي پلاکتهاي متراكم ۱۰ ml نمونه گرفته که مقداری از آن جهت شمارش گلوبولهاي قرمز و سفيد مورد استفاده واقع شده و مابقی پس از سانتریفیوژ بمدت ۱۵ - ۲۰ دقیقه در ۱۰۰۰ g جدا شده و در لوله‌های استريل تقسیم و به فریزر ۷۰ - درجه سانتيگراد منتقل شدند.

شمارش گلوبولهاي قرمز و سفيد و پلاکتها با لام ثيوبار و با دستگاه Sysmex و كنترل PH انجام گردید. جهت شمارش گلوبولهاي سفيد در پلاکتهاي متراكم صاف شده از

^۱ در روش Platelet Rich Plasma) PRP (، برای جداسازي پلاکتها ابتدا خون کامل را در دور پائين با نيروي جاذبه (g) کم ، معمولاً ۲۲۰۰ g بمدت ۴-۳ دقیقه ، سانتریفیوژ کرده که پلامای غني از پلاکت به راحتی از گلوبولها قرمز جدا می‌شوند. سپس PRP با نيروي جاذبه زيادتر و سرعت بالاتر ، معمولاً ۴۰۰۰ g بمدت ۵ دقیقه ، مجدداً سانتریفیوژ شده که حاصل آن پلاکتهاي متراكم و پلامای کم پلاکت می‌باشد.

یافته‌ها

میانگین غلظت TNF- α بین روز صفر، روز تهیه، روز سوم (۲۴/۰۶ Pg/ml) و روز سوم (۱۵/۴۴ Pg/ml) در گروه اول (با $P=0.021$) طی نگهداری افزایش معناداری را نشان میدهد. در سایر گروهها میانگین غلظت TNF- α در روز سوم از روز صفر کمتر است که این کاهش در گروههای دوم، سوم و چهارم (بترتیب با $P = 0.011$ ، $P = 0.04$ و $P = 0.037$) معنی دار میباشد، عبارتی در پلاکتهای متراکم صاف شده و اشعه دیده غلظت TNF- α طی نگهداری نه تنها افزایش نمی‌یابد بلکه بصورت معنی داری کاهش نیز نشان میدهد.

بررسی فعالیت بیولوژیک TNF- α نشان داد میانگین غلظت TNF- α (U/ml) در روزهای صفر و سوم در گروه اول (با $P=0.51$)، در گروه دوم (با $P=0.44$) و در گروه چهارم (با $P=0.41$) تفاوت معنی داری ندارد. اما در گروه سوم این تفاوت معنی دار میباشد ($P=0.014$)، عبارتی فعالیت بیولوژیک TNF- α در روز سوم فقط در گروه سوم بصورت معنی داری کاهش می‌یابد. میانگین و انحراف معیار غلظت TNF- α (در روزهای صفر و ۳) در گروههای مختلف به دو روش فوق الذکر در جدول شماره ۱ و اشکال ۱ و ۲ نشان داده شده اند. بررسی آماری اطلاعات ما نشان داد که نتایج حاصله از اندازه گیری غلظت TNF- α در روزهای صفر و سوم به دو روش سنجش بیولوژیک و سنجش ایمونولوژیک در داخل و بین گروهها قادر ارتباط معنی داربوده (با >0.05) و اختلاف نتایج حاصله معنادار می‌باشند.

Negeotte ۰.۱ WBC/ μ l استفاده شد که حساسیت آن ۰.۱ WBC/ μ l تخمین زده شده است. شمارش گلبولها و کترل PH در روزهای صفر و ۳ (و در مورد نمونه‌های صاف شده پس از فیلتراسیون شمارش سلو لی مجدد) انجام گردید. جهت اندازه گیری غلظت TNF- α از کیت ELISA Bio Source International (USA) ۱۹۲ تستی محصول (USA) (کمترین مقدار قابل ریدابی ۱/۷ pg/ml) استفاده شد. برای سنجش فعالیت بیولوژیک TNF- α به روش Bioassay از خاصیت تخریب سلو لی آن استفاده میشود (۵ و ۶) و روش بطور خلاصه شامل مراحل زیر میباشد: در شرایط استریل تعداد 1×10^5 از فیربولاستهای RPMI-1640 حاوی ۱۰٪ L929 در محیط کشت ۵ ساعت در محیط مرطوب با دمای ۳۷ درجه و فشار ۱۸٪ CO2 کشت می‌دهیم. پس از این مدت مایع روئی دور ریخته شده و حفرات با سرم فیزیولوژی سرد شستشو شده و پلیت را در دمای اتاق خشک مینمائیم. به هر حفره ۱۰۰ میکرولیتر از کریستال ویوله Sigma ۰/۵٪ در (متانول ۲۰٪) افزوده و جذب نوری در طول موج ۶۰۰ U/ml نانومتر اندازه گیری شده و نتایج بصورت TNF- α ۱ مقداری از گزارش می‌شوند. U ۰/۵٪ تخریب سلو لی می‌شود (۶،۵).

بمنظور بررسی میانگین غلظت TNF- α در هر گروه در روزهای مختلف از آزمون Paired T-Test و در بین گروهها از آزمون آنالیز واریانس استفاده گردید.

جدول شماره ۱- غلظت TNF- α (در روزهای صفر و سوم) در گروههای مختلف به دو روش سنجش زیستی و سنجش ایمنی

P Value	سنجش ایمنی (p g/ml)			سنجش زیستی (U/ml)			گروهها
	TNF روز سوم	TNF روز صفر	P Value	TNF روز سوم	TNF روز صفر		
۰/۰۱	۴۴۹/۳	۵۶۹/۹		۲۴/۰۶	۱۵/۴۴	گروه اول	N = ۱۳
	±۷۱۹/۷	±۹۴۸/۷	۰/۰۲۱	±۱۱/۰۴	±۵/۳۲	میانگین ± SE	
	۸۰ - ۲۵۶۰	۸۰ - ۲۵۶۰		۹ - ۴۴/۸	۱۲-۳۲	حداقل - حداکثر	
۰/۰۴۴	۲۵۶	۲۱۵		۲۴/۳۹	۳۳/۱	گروه دوم	N = ۱۶
	±۷۰۳/۴	±۱۸۸/۷	۰/۰۱۱	±۱۰/۱۱	±۱۱/۹۹	میانگین ± SE	
	۸۰ - ۱۲۸۰	۸۰ - ۳۲۰		۱۰/۵ - ۳۸	۸/۴ - ۴۶	حداقل - حداکثر	
۰/۰۱۴	۱۴۹/۹	۴۳۴/۳		۳۲/۱۸	۳۵/۲۷	گروه سوم	N = ۱۴
	±۱۵۷/۵	±۴۲۹/۹	۰/۰۳۷	±۷/۵۹	±۶/۸۲	میانگین ± SE	
	۸۰ - ۶۴۰	۸۰ - ۱۲۸۰		۱۵/۳ - ۴۰/۲	۱۵-۴۲/۳	حداقل - حداکثر	
۰/۰۴۱	۱۶۲/۳	۲۶۹/۱		۲۸/۷	۳۲/۹۲	گروه چهارم	N = ۱۱
	±۱۷۳/۳	±۳۵۱/۱		±۹/۳۳	±۶/۴۸	میانگین ± SE	
	۸۰ - ۶۴۰	۸۰ - ۱۲۸۰	۰/۰۴	۱۴/۷ - ۴۰/۸	۱۸/۵ - ۳۹/۰	حداقل - حداکثر	

بحث

پلاکت‌های متراکم ناشی از تولید یا آزاد سازی آنها از گلبول‌های سفید باشد. ثابت شده است با کاهش تعداد گلبول‌های سفید قبل از نگهداری پلاکت‌های متراکم توسط صافیهای کاهش دهنده لکوسیتی میتوان از تجمع این سایتوکائین‌ها جلوگیری نمود (۸،۷) در حالیکه عوامل بیولوژیک محلول میتوانند حضور داشته باشند (۱۰، ۹). در پلاکت‌های متراکم با تعداد لکوسیت کمتر از $۰/۱ \times ۱۰^9$ نمی‌توان سایتوکائین‌ها را ردیابی نمود (۱۱-۱۲). نتایج مطالعه حاضر نشان دادند که غلظت TNF- α طی نگهداری پلاکت‌های متراکم تهیه شده بر روی PRP در نمونه‌های اشعه ندیده افزایش در نمونه‌های تحت تاشه اشعه و یا صاف شده کاهش می‌باید که از این نظر موید مطالعات مشابه قبلی می‌باشد (۷-۱۰). در سال ۱۹۹۷ Fujihara و همکاران (۷) پلاکت‌های متراکم تهیه شده بر روی آفرزیس را به سه بخش تقسیم و آنها را تحت تاشه اشعه گاما، UV و صاف کردن (با استفاده از صافی PXL-8 محصول Pall) قرارداده و غلظت

یافته‌های ما نشان دادند در حالیکه نتایج اندازه گیری غلظت TNF- α بر روی ELISA در گروه اول بیانگر افزایش غلظت آن و در گروه سوم و چهارم بیانگر کاهش این سایتوکائین طی نگهداری می‌باشد. نتایج آزمایش به روی سنجش زیستی نشان دادند که فعالیت بیولوژیک TNF- α در گروههای اول، دوم و چهارم طی نگهداری از روز صفر تا سوم تغییری نمی‌یابد و فقط در گروه سوم کاهش معنی داری نشان میدهد که در همین گروه نتیجه آزمایش به روی ELISA نیز بیانگر کاهش معنی داری می‌باشد. اما در بین نتایج دو روش فوق در کلیه گروه‌ها ارتباط معناداری مشاهده نمی‌شود. IL-IL-1 β تحقیقات مختلفی بیانگر افزایش غلظت IL-8,6 و TNF- α طی نگهداری (Storage) پلاکت‌های متراکم می‌باشند (۷-۱۰). تصور می‌گردد تجمع سایتوکائینها در

سطح سلولها، پذیرنده‌های محلول نیز وجود دارند که در تنظیم فعالیت سایتوکائینها در بدن از طریق مهار اتصال به پذیرنده‌های غشائی عمل می‌کنند. بسیاری از این پذیرنده‌ها باعث مهار فعالیت بیولوژیک سایتوکائین‌ها در آزمایشگاه نیز می‌شوند (۱۶). اشکال محلول پذیرنده‌های TNF- α می‌باشند (P55) شامل TNFR1(P55) و TNFR2(P75) (sTNFR) (۱۷-۱۹). با استفاده از کیت‌های ELISA علاوه بر سایتوکائین‌های آزاد، سایتوکائین‌های متصل به پذیرنده‌ها محلول نیز ردیابی می‌شوند. بعبارتی سایتوکائین‌هایی که از نظر بیولوژیک غیرفعالند، یا قطعات آنها نیز ممکن است در سنجش‌های اینمی ردیابی شوند. (۲۰). تصور می‌شود اختلاف بدست آمده بین نتایج اندازه گیری غلظت TNF- α در مایعات بیولوژیک به دو روش سنجش اینمی و سنجش زیستی به حضور اشکال آنتی ژنیک TNF- α ، که با روش سنجش زیستی قابل اندازه گیری نیستند، مربوط است. این اشکال شامل مجموعه‌های تشکیل شده با پذیرنده‌های محلول یا مونومرهای TNF- α می‌باشند. بهمین دلایل سنجش زیستی برای غربالگری مناسب نمی‌باشد. (۸).

بطور خلاصه یافته‌های این تحقیق نشان دادند در مدت نگهداری پلاکتهای متراکم غلظت TNF- α افزایش می‌باید اما تابش اشعه گاما و یا کاهش گلوبول‌های سفید مانع تجمع این سایتوکائین می‌گردد اما فعالیت بیولوژیک TNF- α در مدت نگهداری پلاکتهای متراکم بجز در گروه سوم، که قبل از نگهداری گلوبول‌های سفید با استفاده از صافهای کاهنده لکوسیتی کاهش یافته بودند، تغییر محسوسی نشان نداده است.

تقدیر و تشکر

هزینه‌های این تحقیق توسط مرکز تحقیقات سازمان انتقال خون ایران تامین گردیده است. بدینوسیله نویسنده‌گان این مقاله از سرکار خانم دکتر زهره عطارچی، جناب آقای حمید کاویانی، آقای سید تقی اینمی، خانم فروغ اعظم طرابادی، سرکار خانم دکتر شهین شریفی و خانم طاهره هاشمی بخاطر همکاری در این طرح تشکرات خود را ابراز میدارند.

سطح سلولها، پذیرنده‌های محلول نیز وجود دارند. غلظت IL-8,IL-6,IL-1 β و MCP-1 را بررسی نمودند. نمونه‌های فیلتر نشده افزایش یافت. در نمونه‌های فیلتر شده فقط غلظت IL-8 افزایش نشان داد که بیانگر عدم توانایی اشعه گاما در مهار تولید IL-8 می‌باشد. در سال ۱۹۹۸ Hetland و همکاران (۱۰) غلظت TNF- α IL-8 و اجزا کمپلمن را در پلاکتهای متراکم تهیه شده بروش بافی کوت بررسی نمودند. نتایج آنها نیز نشان داد که غلظت این سایتوکائین‌ها و اجزا کمپلمن طی نگهداری افزایش می‌یابند. اما در نمونه‌های فیلتر شده غلظت سایتوکائین‌ها افزایش نمی‌یابد ولی فیلتراسیون اثری بر غلظت اجزا کمپلمن ندارد. در سال ۱۹۹۵ Aye و همکاران (۱۴) غلظت PRP (تهیه شده بروش RD-PCs) IL-8,IL-6 و TNF- α IL-8 را در صاف نشده بروش نمودند. نتایج آنها نشان داد که در نمونه‌های صاف نشده از روز صفر تا سوم غلظت IL-8 افزایش می‌یابد اما غلظت TNF- α تغییر آشکاری را نشان نداد. پس از کاهش لکوسیتها طی صاف کردن غلظت این سایتوکائینها تا روز ۵ افزایش نمی‌یابد. که از نظر عدم افزایش غلظت TNF- α در نمونه‌های فیلتر نشده طی نگهداری برخلاف یافته مطالعه حاضر می‌باشد، نتایج ما نیز نشان دادند طی نگهداری پلاکتهای متراکم کم لکوسیت TNF- α کاهش می‌یابد، بعبارتی کاهش لکوسیتها قبل از نگهداری مانع تولید و تجمع بیشتر این سایتوکائین شده است. و این امر احتمالاً بیانگر اثر فیلتراسیون در مهار افزایش این سایتوکائین طی نگهداری پلاکتهای متراکم می‌باشد. در مطالعه حاضر نیز همانند گزارشات قبلی مبنی بر اختلاف بین دو روش سنجش اینمی و سنجش زیستی برای اندازه گیری غلظت TNF- α (۳)، بین این دو روش در تعیین غلظت این سایتوکائین اختلاف مشاهده گردید که دلایل مختلفی برای این امر مطرح شده است: سایتوکائین‌ها برای ایجاد اثرات بیولوژیک خود باید یه پذیرنده‌های اختصاصی سطح سلول‌های هدف متصل شوند از آنجا که این پذیرنده‌ها بر روی انواع مختلفی از سلولها ظاهر می‌شوند لذا سایتوکائینها اثرات متنوعی بر سلولها دارند (۱۵). علاوه بر پذیرنده‌های

منابع

1. Ojeda. Ojeda.M ,Silva CV , Arane.Rosainz.J et al: TNF alpha production in whole blood cultures from healthy individuals. *Biochem Biophys. Res.* 2002 , 249 (2): 538 – 49.
2. Roitt.M , Delves. P. J: Roitt's essential Immunology. 10 th edition , 2001 , Blackwell science LtD- USA.
3. Remick .D.G. :Chapter 3: Protein analysis and bioassay of cytokines and cytokine receptors in book of: Rose. N.R ,Hamilton.RG , Detrick.B: Manual of clinical laboratory Immunology 2002 – ASM press.
4. Chritensen.L.L , Grunnet.N , Rudiger.N: Comparison of level cytokine mRNA in buffy coat –derived platelet concentrates prepared with or without white cell reduction by filtration. *Transfusion* ,1999 , 38: 236-41.
5. Jérôme Dellacasagrande, Christian Capo, Didier Raoult and Jean-Louis Mege: IFN- gamma - Mediated Control of Coxiella burnetii Survival in Monocytes: The Role of Cell Apoptosis and TNF *The Journal of Immunology*, 1999, 162: 2259-2265.
6. پایان نامه کارشناسی ارشد ایمونولوژی: بررسی غلظت TNF در ناسازگاریهای ABO و Rh در Vitro ، کامران کدخدای-۱۳۷۸-دانشگاه تربیت مدرس – دانشکده پزشکی.
7. Fujihara.M , Takahashi.T.A , Ogiso.C et al: Generation of Interleukin 8 in stored apheresis platelet concentrates and the preventive effect of prestorage ultraviolet B radiation. *Transfusion*. 1997, 37: 468- 75.
8. Muuelle.L , Peetermans.ME: Effects of pre-storage leukocyte removal on the cytokine levels in stored platelet concentrates .*Vox. Sang.* 1994 , 66: 14- 7.
9. Buoel.S , Whlhelm.D , Entelmann.M et al: Chemokines in stored platelet concentrates. *Transfusion*. 1996 , 36: 445- 9.
10. Hertland. G , Mollnes .TE , Bergh. K et al: Effect of filtration and storage of platelet concentrates on the production of the chemotaxis C5a , IL-8 , TNF- α and LTB4. *Transfusion*. 1998, 38: 16- 23.
11. Chritensen.L.L , Grunnet.N , Rudiger.N: Comparison of level cytokine mRNA in buffy coat –derived platelet concentrates prepared with or without white cell reduction by filtration. *Transfusion*, 1999 , 38: 236-41.
12. Flegel .C , Wiesneth.M , Stampe. D et al: Low Cytokine concentration in buffy coat- derived platelet concentrates. without filtration. *Transfusion*. 1995 , 35: 917 – 20.
13. Kluter.H, Muller-Steinhardt.M, Danzer. S et al: Cytokines in derived platelet concentrates prepared from pooled Buffy coats. *Vox.Sang.*1995 , 69: 38- 43.
14. Aye.M.T , Plamer.A, Giulivi.A et al. Effect of filtration of platelet concentrates on the accumulation of cytokine and platelet release factors during storage. *Transfusion*, 1995 , 33: 117-24.
15. Goldsby.RA, Kindt.T.J, Osborne.B.A: Kuby Immunology. 4 th edition 2000 ,W.H Freeman & CO , USA.
16. Fernandez-Botran R: Souluble receptors: Novel immunotherapeutic agents. *Exp.Opin. Iresting. Drugs*. 2000 , 9 (3): 497-514.
17. Mizia-Stec K ,Mandecia.T , Zahorska-Markiewicz B et al: Selected cytokine and soluble form of cytokine receptors in coronary disease. *Eur.J. Inter.Med* 2002 , 13 (2): 115- 22.
18. Viavainamt.F , Rigo. A, Tecchio.C: Serum levels of P55 and P75 soluble TNFR in adult acute leukemia at TNF diagnosis: correlation with clinical and biological features and outcome. *Br J Haematol.* 1998 Sep; 102 (4): 1025-34.
19. Kato.M , Hohori.T ,Kato.Y et al: Elevated soluble TNF receptor levels in seasonal allergic rhinitis patients. *Allergy* 1999 , 54 (3): 278–82.
20. Corti.A, Poiesi.C , Cassani.G: Tumor Necrosis Factor (TNF) alpha soluble TNF receptor(P 55) complex disociation during assay incubation. *J.Immunol. Methods* 1994, 177 (1- 2): 191-8.